

Chambre des Représentants

SESSION 1981-1982

17 JUIN 1982

PROPOSITION DE LOI

modifiant l'article 36 de l'arrêté royal du 29 avril 1969 portant règlement général en matière de revenu garanti aux personnes âgées, modifié par l'arrêté royal du 9 janvier 1976

(Déposée par M. Fedrigo)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'article 36 de l'arrêté royal du 29 avril 1969 portant règlement général en matière de revenu garanti aux personnes âgées, modifié par l'article 12 de l'arrêté royal du 9 janvier 1976, portait que, pour le calcul des ressources à prendre en considération pour établir ou non le droit à l'allocation ordinaire et à l'allocation spéciale et son montant, il fallait multiplier par 3 le revenu cadastral non exonéré des biens immeubles bâtis et par 9 le revenu cadastral des biens immeubles non bâtis.

A cette époque, le montant du revenu cadastral était établi sur la base de la péréquation de 1955.

La révision cadastrale de 1975 entrée en vigueur en 1980 a modifié radicalement la situation. En effet, le coefficient général moyen de péréquation des revenus cadastraux, à l'échelle du pays, est égal à 2,88.

En outre, si l'on prend les seuls revenus cadastraux privés, à l'exclusion des revenus cadastraux industriels et agricoles, le coefficient est même légèrement supérieur à 3.

Du maintien de l'article 36 dans sa rédaction actuelle, il résulte que le montant des ressources à prendre en considération est donc multiplié par 3.

La modification introduite par l'arrêté royal du 8 octobre 1980 ne corrige pas cette injustice qui prive de nombreuses personnes âgées aux revenus insuffisants du droit au revenu garanti et réduit fortement le montant de celui-ci pour d'autres.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1981-1982

17 JUNI 1982

WETSVOORSTEL

tot wijziging van artikel 36 van het koninklijk besluit van 29 april 1969 houdende algemeen reglement betreffende het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 9 januari 1976

(Ingediend door de heer Fedrigo)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Artikel 36 van het koninklijk besluit van 29 april 1969 houdende algemeen reglement betreffende het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, gewijzigd bij artikel 12 van het koninklijk besluit van 9 januari 1976, bepaalde dat voor de berekening van de bestaansmiddelen die in aanmerking moeten worden genomen om uit te maken of er al dan niet een recht op de gewone tegemoetkoming en op de bijzondere tegemoetkoming bestaat en om het bedrag ervan vast te stellen, het niet vrijgestelde kadastraal inkomen van de bebouwde onroerende goederen met 3 moet worden vermenigvuldigd en dat van de onbebouwde onroerende goederen met 9.

Op dat ogenblik werd het bedrag van het kadastraal inkomen op grond van de péréquatie van 1955 vastgesteld.

Door de kadastrale herziening van 1975, die in werking is getreden in 1980, is de toestand drastisch gewijzigd. De gemiddelde algemene péréquatiecoëfficiënt van de kadastrale inkomens voor het hele land is immers gelijk aan 2,88.

Indien men daarenboven alleen rekening houdt met de kadastrale inkomens van de particulieren, met uitsluiting van de kadastrale inkomens in industrie en landbouw, is de coëfficiënt zelfs lichtjes hoger dan 3.

Aangezien artikel 36 ongewijzigd blijft, moet het bedrag van de in aanmerking te nemen bestaansmiddelen met 3 worden vermenigvuldigd.

De onrechtvaardige toestand waarbij talrijke bejaarden met een ontoereikend inkomen het recht op tegemoetkoming wordt ontnomen en anderen het bedrag ervan fors zien verminderen, wordt niet opgeheven door de bij koninklijk besluit van 8 oktober 1980 ingevoerde wijziging.

La présente proposition de loi consiste à remplacer respectivement le coefficient 3 par le coefficient 1 et le coefficient 9 par le coefficient 3 dans le dispositif de l'article 36 de l'arrêté royal du 29 avril 1969 relatif au revenu garanti des personnes âgées.

Ainsi, les personnes âgées sont rétablies dans leurs droits normaux.

D. FEDRIGO

PROPOSITION DE LOI

Article 1

L'article 36 de l'arrêté royal du 29 avril 1969 portant règlement général en matière de revenu garanti aux personnes âgées, modifié par l'article 12 de l'arrêté royal du 9 janvier 1976, est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 36. — Pour le calcul des ressources, il est tenu compte :

1° en ce qui concerne les biens immeubles bâtis : du montant du revenu cadastral non immunisé;

2° en ce qui concerne les biens immeubles non bâtis : du montant du revenu cadastral non immunisé multiplié par 3. »

Art. 2

Les dispositions de l'article 36 du même arrêté royal, telles qu'elles étaient rédigées avant leur modification par la présente loi, restent toutefois applicables aux décisions produisant leurs effets avant le 1er janvier 1980.

Art. 3

La présente loi produit ses effets le 1er janvier 1980.
27 avril 1982.

D. FEDRIGO
E. RIGO
O. DELEUZE
J. MOTTARD
H. MORDANT

Het onderhavige wetsvoorstel strekt ertoe in artikel 36 van het koninklijk besluit van 29 april 1969 betreffende het gewaarborgd inkomen voor bejaarden respectievelijk de coëfficiënt 3 door de coëfficiënt 1 te vervangen en de coëfficiënt 9 door de coëfficiënt 3.

Aldus worden de bejaarden in hun normale rechten hersteld.

WETSVOORSTEL

Artike! 1

Artikel 36 van het koninklijk besluit van 29 april 1969 houdende algemeen reglement betreffende het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 9 januari 1976, wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 36. — Bij de berekening van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met :

1° wat betreft de bebouwde onroerende goederen : het niet vrijgesteld kadastraal inkomen;

2° wat betreft de onbebouwde onroerende goederen : het niet vrijgesteld kadastraal inkomen vermenigvuldigd met 3. »

Art. 2

De bepalingen van artikel 36 van hetzelfde koninklijk besluit, zoals ze bestonden vóór ze bij deze wet werden gewijzigd, blijven evenwel van toepassing op de beslissingen die vóór 1 januari 1980 uitwerking hebben.

Art. 3

Deze wet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1980.
27 april 1982.